

Dependența mea față de tine...

Florin-Cezar CĂLIN

- La noapte ce te-ai face fără mine?!
(în patul gol și inima-ți răpusă).
- Fără culoare, fără viață-n tine!
Dar cu pretenții de a fi supusă.

Eu voi păzi singurătatea noastră,
(un cuplu dat în patima uitării).
- Ce a pierit în marea cea albastră!
Și-n brațele stupide-a resemnării.

- Unde își varsă noaptea lacrima?
- Și unde îmi apun stele din cer?!
Sunt întrebări ce vin din partea mea,
La care eu nu pot decât să sper.

Mă mustră conștiința-n mod frecvent,
- De când iubirea ta rodește-n mine!
- Că am ajuns, în fine, conștient!
De dependența mea față de tine.

- Eu am ajuns să te visez în zi!
(că noaptea nicidecum nu-mi mai ajunge).
- Și dependent de tine voi trăi!
Cât timpul nu va vrea să mă alunge.

Brăila, iulie 2017